

Ο **Βασίλης Δημάκης** είναι ένας κρατούμενος που το τελευταίο που επιθυμεί είναι τα φώτα της δημοσιότητας πάνω του. Βρέθηκε στη φυλακή από την εφηβική του ηλικία για σοβαρά ποινικά αδικήματα, βγήκε και ξαναμπήκε στις φυλακές, υποτροπίασε. Στην τέταρτη δεκαετία της ζωής του, εκεί που όλοι συνήθως αρχίζουμε να αναστοχαζόμαστε για το ποιο είμαστε και το τι έχουμε κάνει, κοίταξε πίσω του και αντίκρισε συντρίμμια: της ζωής των ανθρώπων που είχε πλήξει και της ζωής της δικής του. Και τότε, μέσα στη φυλακή, έκανε μια επιλογή: **άρχισε να διαβάσει.**

Η επιλογή αυτή ήταν μια εμπειρία αποκαλυπτική για τον Δημάκη. Δεν ήταν, δυστυχώς, το σωφρονιστικό σύστημα αυτό που του άλλαξε πορεία. Ήταν τα βιβλία. Βρήκε εκεί έναν πλούτο, άγνωστο σ' εκείνον, που συναντήθηκε με μια βαθιά αυτοκριτική για το χνάρι που είχε αφήσει μέχρι τότε στον κόσμο και μια εσωτερική παρόρμηση να το αλλάξει: «να κάνει κάτι» στη ζωή του.

Από τότε ο κρατούμενος Δημάκης μεταμορφώθηκε: παρακολούθησε το σχολείο, έδωσε εξετάσεις και **πέρασε με βαθμό αριστούχου στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών και Δημόσιας Διοίκησης του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.** Πολέμησε με το κορμί του, με **απεργία πείνας και δίψας το 2018,** για να μπορεί να παρακολουθήσει τα μαθήματα της σχολής του. Και το κατάφερε. Από τότε παρακολουθεί ανελλιπώς τα μαθήματά του, είναι πλέον **υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών** και περήφανο μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας της σχολής του.

Η ζωή του διατρέχει άμεσο κίνδυνο. Δεν μπορώ να φανταστώ κανέναν ελεύθερο άνθρωπο να μην τάσσεται στο πλευρό του.

Κι όμως το βράδυ της **16 Απριλίου, άντρες των ΕΚΑΜ μπήκαν στο κελί του στις φυλακές Κορυδαλλού,** τον απομάκρυναν χωρίς καμία επίσημη εξήγηση (δεν είμαι σίγουρος αν η ορθή λέξη για την άρον άρον μεταφορά ενός ανθρώπου με ένα παπούτσι και μια παντόφλα είναι η μεταγωγή ή η απαγωγή) και κατέληξε **στο πειθαρχείο των φυλακών Γρεβενών,** όπου αυτή τη στιγμή βρίσκεται απομονωμένος σε καραντίνα. Η μόνη αιτία που μπορεί να υπάρχει γι' αυτή τη μεταγωγή είναι **η συμμετοχή του Δημάκη** στις ειρηνικές κινητοποιήσεις των κρατουμένων για την αποσυμφόρηση των φυλακών που ξεκίνησαν στις 14 Απριλίου.

Η αποσυμφόρηση είναι αυτή τη στιγμή αίτημα πλήθους θεσμικών φορέων, κομμάτων και συλλογικοτήτων, ανάμεσά τους του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Η κυβέρνηση το παραδέχεται, δεν προχωρά ωστόσο στην κατάθεση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου που σύμφωνα με πληροφορίες έχει ήδη καταρτιστεί. Ίσως, το «αδίκημα» του Δημάκη είναι ότι μίλησε ως εκπρόσωπος των κρατουμένων στη συνάντηση που είχε επιτροπή τους στις φυλακές με τη Σοφία Νικολάου, γενική γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής, στα τέλη Μαρτίου. Θεωρήθηκε έτσι πρωτεργάτης των κινητοποιήσεων, τις οποίες στήριξε δημόσια κατ' επανάληψη με τον λόγο του. Όπως μου είπε ο ίδιος: **«Ο κορωνοϊός απαγόρευσε το συναθροίζεσθαι, όχι το εκφράζεσθαι».**

Τώρα, η κυβέρνηση, το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και το σωφρονιστικό σύστημα έχουν να κάνουν μια επιλογή. **Είτε** να επιτρέψουν σε έναν κρατούμενο που εκτίει την ποινή του να συνεχίσει τη νέα πορεία που διάλεξε στη ζωή του με τα αναπόσπαστα εφόδια που του χαρίζουν οι σπουδές του: να ξέρει πλέον να σκέφτεται, να εκφράζεται, να μιλάει. **Είτε** να θεωρήσουν ότι αυτά τα εφόδια είναι επικίνδυνα για την έννομη τάξη, ότι οι λέξεις είναι πολυβόλα και ότι ίσως τελικά είναι βολικότερο να γυρίσει ο Δημάκης στον παλιό, κακό εαυτό του. Αλλά, όπως γράφει στην πολιτική του δήλωση ο Βασίλης, «*σας υπόσχομαι ότι δεν πρόκειται να με κάνετε ξανά αυτό που ήμουν*».

Ο Βασίλης Δημάκης είναι σε **απεργία πείνας** από τις 21 Απριλίου και πρόθεσή του είναι από σήμερα να ξεκινήσει **απεργία δίψας** διεκδικώντας την επαναμεταγωγή του στις φυλακές Κορυδαλλού. **Η ζωή του διατρέχει άμεσο κίνδυνο. Δεν μπορώ να φανταστώ κανέναν ελεύθερο άνθρωπο να μην τάσσεται στο πλευρό του.**

* Δικηγόρος του Βασίλη Δημάκη, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών

Πηγή: efsyn.gr